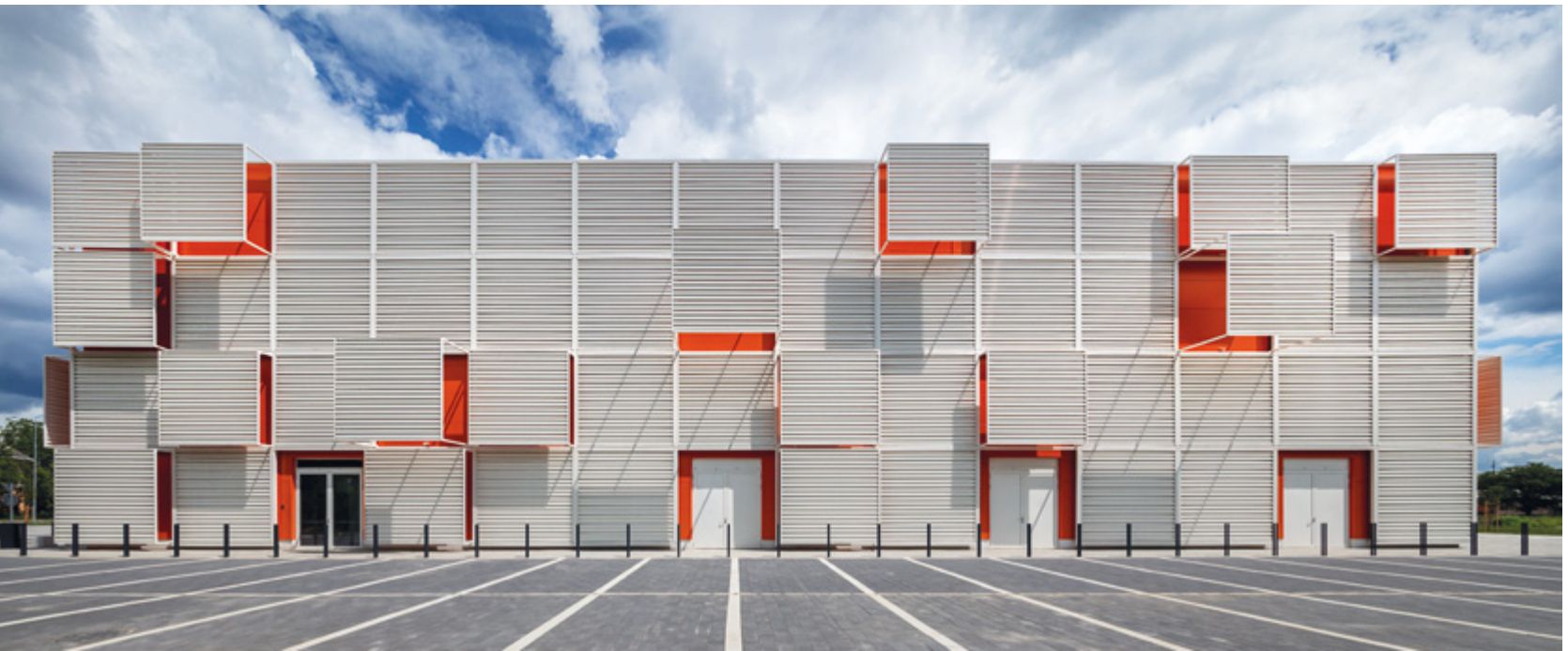

Cukor és daráló

KÉZILABDACSNOK HATVANBAN

Szerző: MARTINKÓ JÓZSEF | Építészeti fotó: BUJNOVSZKY TAMÁS
Generáltervező: MOLNÁR KÁROLY CSABA, KIS VIKTÓRIA – Animative Kft.
Építész tervező: FERENCZ MARCEL DLA, DÉTÁRI GYÖRGY DLA – Napur Architect Kft.

Egy kézilabdacsapat ún. beállósának posztjáról a következőket lehet olvasni: „támadáskor (...) a »húsdarálóból« gyakran befordul és lő, de főleg nyitja és zárja a (védő)falat”. Tehát a beálló az a játékos, aki a támadójátékot úgy segíti, hogy helyezkedésével folyamatosan új helyzetet, új kontextust, új struktúrát alakít ki azzal, hogy a védőfal szerkezetét megbontja. Szerepe, hogy úgy mondjam, oldás és kötés.

Egy rekordméretű, 47 méter hosszú betontartó szerkezetet, a legnagyobbat az országban, is beépítettek a csarnokba

A küzdőtér négyrétegű, ízületkímélő burkolatot kapott

V

annak házak, amelyek egész egyszerűen nem, vagy csak nagyon nehezen szólítják meg a kritikust. Akkor zavarba ejtő igazán ez a némaság, ha egyébként neves építész épületéről van szó, akinek az alkotásairól történetesen a szakírónak korábban egyáltalán nem esett nehezére írnia. Támaszként tehát ott volna az eddigi „életmű”, aminek újabb darabját könnyűszerrel illeszti helyére a szerző, ha az a bizonyos újabb darabka hajlandó volna végre kinyitni a szájacskáját, megszólalni, megszólítani. Idei első, 157-es lapszámunkban írtam legutóbb Ferencz Marcel „épületéről”, pontosabban egy átépített hajóról, a Stopperről [OCTOGON 2020/1]. A multifunkcionális úszó rendezvénytérrel szóló írásban feltételeztem egy gondolati ívet, ami a 2013-as debreceni DEM és a 2015-ös DE-NIIFI-háztól [OCTOGON 2013/5, 2015/6] a Stopper hajóig tart, de tulajdonképpen a gondolati ív valódi csúcspontjaként a Duna Arénát is ide érthetjük nyugodtan (OCTOGON 2017/2).

Ezeknél a házaknál egy ipari, ipari alkatrész-logika, illetve a szerelt szerkezetek könnyen olvasható összképe válik meghatározóvá, miközben ezek a közös építészeti gének különféle geometriai képletekkel gazdagodnak. Gondolhatunk itt az épületfelszín zárt/nyitott rácsstruktúráira, amelyek a Stopper esetében szinte absztrakt szobrászati (?) összehatást eredményeznek. Hatvanban mintha ennek a szerkesztési sémának a végpontjához érkeznénk. Nehezen elképzelhető, hogy a főfalakra, szaknyelven termikus burokra szerelt ritmizált, geometrikus

A homlokzati
plasztika a város
közelmúltjára,
a 2003-ban bezárt
Hatvani cukorgyár
egyik termékére,
a kockacukorra
is utal

A több mint ezer férőhelyes multi-funkcionális városi létesítmény a tervek szerint több sportágnak és rendezvénynek ad majd otthont

homlokzati plasztikában több lehetőség volna. Mivel a Napur alkotóinak családi házain ettől az építészeti nyelvtől merőben eltérő nyelvet használnak a tervezők, ezért valószínűleg nem esik majd nehezükre ezt a korszakot maguk mögött hagyni, lezárni. A lezárás melankóliáját látjuk itt Hatvanban. De hogy valójában milyen is a város új kézilabdacsarnoka, ahhoz tolassunk ki a Boldogi utcából vissza az M3-as leágazásáig.

A fővárosból érkezve Hatvan városának újkori sziluetttjét, kvázi a város homlokzatát a Robert Bosch-gyár hiperperfekt, ezüsthényű, gigantikus high-tech dobozarchitektúrája adja. Ez az ipari táj, ami százharminccal hajtv a sztrádán először feltűnik a városból a szemhatáron. Ennek az industriális „városkapunak” szomorú pandantja húzódik a Zagyva és a Hatvan–Budapest-vasútvonal között mintegy három kilométer hosszan és egy kilométer szélesen felszakítva a városszövetet. A rendszerváltás után szanált ipari zóna rettenetes képet mutatva választja el az Óhatvan-Kishatvan, illetve az Újhatvan városrészeket. Nagyobb részén egykor cukorgyár állt, iparvágányokról rakodták ki a cukorrépat. Mostanra a pályaudvar szocreál műemlék épületén (Nagy Béla Zoltán–Félix Vilmos, 1954-55), a Deutsch család „kristály kastélyán” (1906), egy helyreállított és védett ipari

malomépületen, az egykori igazgatósági épületen, az új vasúti felüljárón, illetve a Pro Architectura-díjas buszpályaudvaron (Építész Kalácska, 2010) kívül nincs az irdatlan területen már semmi, ami egy város központi zónájába illenék. A Boldogi út mente lehangoló képet nyújt.

Philipp Frigyes, korábbi hatvani főépítész, aki egyébként 25 éven keresztül Vác főépítésze volt, kezdeményezésére a Napur munkatársai a cukorgyári területre egy új, 4-5 ezer négyzetméteres raszterekbe szervezett rendezési tervet (masterplan) készítettek, ami a jövőben lehetőséget adhat a majd’ három négyzetkilométeres „barna mező” rehabilitációjára. Történetünk szempontjából ez azért érdekes, mert ez a raszterháló nem pusztán az új csarnok helyét jelölte ki a területen, hanem a csarnok hálós homlokzati plasztikájának is egyik formai előképének tekinthető. Innen már érthető, hogy a fejlesztési területen egyelőre zavarba ejtően kapcsolatok nélkül, magában álló csarnoktömb körül a jövőben intézményi és kulturális fejlesztések sora indulhat majd el, vagyis a jövőben kiépülő városias szövetnek most egyetlen elemét látjuk csak.

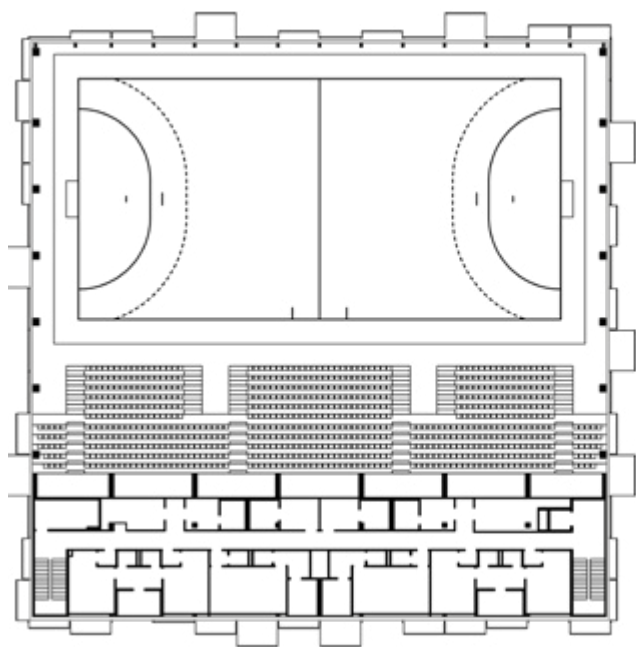
Szövegünkben korábban már volt szó Ferencz Marcel építész és tervezőtársai korábbi épületeiről, amelyeknek szerkezeti logikája,

vizuális megjelenése közös építészeti géneket mutat. Az új hatvani kézilabdacsarnok racionális szendvicspanel-héjazatában, hatalmas vasbeton tartószerkezeti elemeiben, a homlokzati plasztika dinamikáját megfogalmazó, ki-be húzott mezőkkel ritmizált, szerelt acélszerkezetében a korábbi logikát írja tovább. Belső terében összecsukható lelátói széksorokkal (1000 fő), a tetősíkot felüvilágítókkal megtörő kialakítással, edzésekre egy ipari plasztik függőnnyel két részre osztható küzdőtérrel, nagyvonalúan, lazán a tartószerkezetre szerelt gépészeti elemekkel találkozunk, miközben az előtér takarékosan visszafogott, ugyanakkor egy közvetítőfülkének és felső karzatnak is jutott a csarnokban hely.

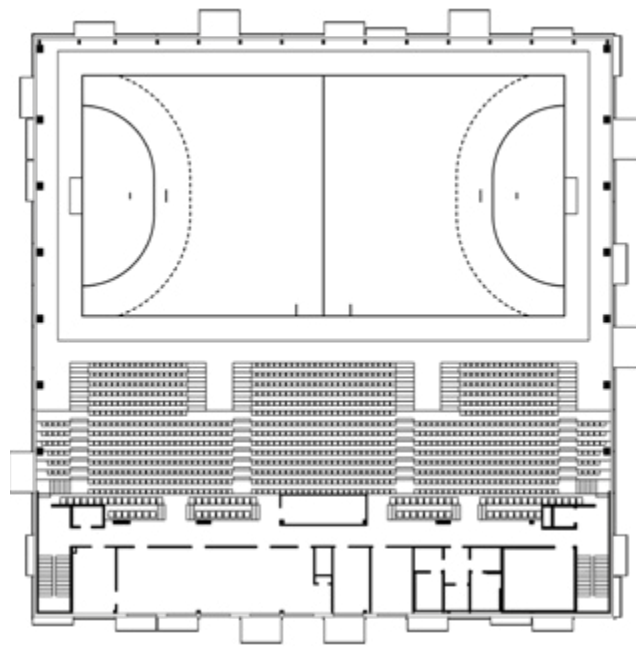
Zárógondolatként megemlítem, hogy az általam „szótlan ház”-nak titulált csarnok kapcsán a tervezők ihletforrásként, formai analógiaként és a helyszín múltjára utalva egymáson elmozduló kockacukrokról is szót ejtenek, illetve a ki-be léptetett homlokzati acélelemek mozgását a kitörő és a védőfalba visszalépő kézilabdázók mozgásával is rokonították.

Egy nagyobb urbanisztikai kompozíció első, új eleme épült meg Hatvanban. Reméljük, lesz folytatás.

A

B

A — Első emelet

B — Második emelet

A 6 mm vastag, legfelső burkolat a Nemzetközi Kézilabda Szövetség legszigorúbb előírásainak is megfelel

A visszafogott,
takarékos belső
terekben
visszaköszönnek
a homlokzat
meghatározó
színei

Tervezés éve: 2012-2016
Befejezés éve: 2020
Nettó alapterület: 2800m²

Generáltervező:
MOLNÁR KÁROLY CSABA,
KIS VIKTÓRIA (Animative Kft.)

Építész tervező:
FERENCZ MARCEL DLA,
DÉTÁRI GYÖRGY DLA
(Napur Architect Kft.)

Építész munkatársak:
NYUL DÁVID, HOLYBA PÁL
(Napur Architect Kft.),
MARSAL BÉLA, TAKÁCS ÁKOS
(ABMT Kft.)

Kert- és tájépítész:
REMECKI RITA

STRAVACO MÉLYÉPÍTÉS MAGAS SZÍNVONALON

A hatvani multifunkcionális sportcsarnok komplett mélyépítési és kertészeti feladata a szegedi Stravaco Építőipari Kft. kivitelezésében zajlott. A projekt nagyszerűen bemutatja a társaság szolgáltatásainak sokszínűségét.

Ezután jöttek a zord időjárási körülmények, amelyek közepette kellett elvégeznünk az utépítési feladatokat. A szakmabeliek tisztában vannak azzal, hogy ez mennyi kellemetlenséget okozhat, és tudjuk ha okozhat, akkor nyilván okoz is. Azonban a kivitelezés során felmerülő nehézségek dacára társaságunk sikerrel vette az akadályokat és a sportcsarnok komplett mélyépítési munkálatait I. osztályú minőségben át tudta adni, amire nagyon büszkék vagyunk” – foglalta össze röviden a majd háromnegyed évet felölelő munkálatokat Vaszi Krisztián ügyvezető.

A Stravaco egy fiatalos, lendületes csapat. Munkavállalói többnyire szegediek, azonban a cég országosan vállalja projektek kivitelezését. A megrendelői igények maximális kiszolgálása és a munkálataik I. osztályú minőségben történő elvégzése mellett komoly figyelmet fordítanak a munkavédelmi és környezetvédelmi előírások betartására is.

A Stravaco mint építőipari vállalkozás jellemzően olyan projekteken vesz részt, ahol a szakértelem, az összetett kivitelezési feladatok szervezése nagy szerepet játszik. Kevés Magyarországon az olyan vállalat, amely a mélyépítésen belül komplett kivitelezést tud vállalni. A cégek ugyanis általában csak 1-1 szakkivitelezés elvégzésével foglalkoznak. Az a tény, hogy a Stravaco komplett feladatok elvégzésére képes, nagymértékben megkönnyíti a generálkivitelezők dolgát. A szóban forgó projekten például a társaság kivitelezésében zajlottak a földmunkák, a közmű- és utépítési feladatok, a kertészeti kivitelezés, valamint az utcabútorok telepítése is.

„A hatvani sportcsarnok kivitelezése során több nehézségbe ütközött társaságunk. A projekt kivitelezése közben az első komolyabb akadály akkor gördült elénk, amikor szembesültünk azzal, hogy az egykori cukorgyár területén gyakorlatilag a közművek nyomvonalát nem ásní kell, hanem a régi alaptesteket kell törni. Így a kivitelezés komoly átszervezést igényelt, illetve a munkagépek számát is növelnünk kellett.

STRAVACO

www.stravaco.hu
ajánlatkérés: elokeszites@stravaco.hu
Tel.: +36 70 633 0289
6710 Szeged, Szabadkai út 110.